

4. Про захист інформації в автоматизованих системах : Закон України від 05.07.1994 // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 31. – Ст. 286.
5. Про науково-технічну інформацію : Закон України від 25.06.1993 // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 33. – Ст. 345.
6. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 27. – Ст. 382.
7. Про міліцію : Закон України від 20 грудня 1990 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
8. Про державну податкову службу України : Закон України від 04.12.1990 // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 6. – Ст. 37.
9. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лютого 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 22. – Ст. 303.

УДК 342.9

Р.І. Крамар

здобувач,

Львівський державний університет внутрішніх справ

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ З ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ У ПРОТИДІЇ МАРНОТРАТНОМУ ВИТРАЧАННЮ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

В статті досліджуються сутність взаємодії органів виконавчої влади з правоохоронними органами у протидії з правопорушеннями у сфері паливно-енергетичних ресурсів. На підставі правового аналізу визначаються їх значення та даються пропозиції щодо протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів.

Ключові слова: паливно-енергетичні ресурси, органи виконавчої влади, профілактика правопорушень, координація, місцеві державні адміністрації, енергозбереження.

В статье исследуется сущность взаимодействия органов исполнительной власти с правоохранительными органами в противоборстве с правонарушениями в сфере топливно-энергетических ресурсов. На основании правового анализа определяется их значение и даются предложения относительно противодействия расточительному расходованию топливно-энергетических ресурсов.

Ключевые слова: топливно-энергетические ресурсы, органы исполнительной власти, профилактика правонарушений, координация, местные государственные администрации, энергосбережения.

In the article investigated essence of co-operation of organs of executive power with law enforcement authorities in opposing with offences in the field of fuel and energy resources. On the basis of legal analysis their value is determined and suggestions are given in relation to counteraction to the wasteful expense of fuel and energy resources.

Keywords: fuel and energy resources, organs of executive power, prophylaxis of offences, coordination, local state administrations, energy-savings.

Постановка проблеми. Слід зазначити, що раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів залежить від співпраці спеціалізованих державних структур, на які законодавством безпосередньо покладено функції протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів, з іншими виконавчими органами державної влади, в т.ч. правоохоронними та органами місцевого самоврядування.

Прикладом необхідності такої співпраці є Державна програма розвитку промисловості на 2003-2011 рр., п. 2 якої передбачає, що оптимальна трансформація промислового комплексу потребує здійснення комплексу заходів, спрямованих на вдосконалення діяльності і посилення координації роботи органів виконавчої влади [1].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Актуальність проблематики дослідження полягає у тому, що не дивлячись на те, що окремі аспекти використання паливно-енергетичних ресурсів досліджувалися І.В. Діяком, М.П. Ковалком, А.М. Новицьким, О.В. Панібрацькою, А.К. Шидловським, П.Ф. Шпаком, Ю.С. Шемшученко, А.Я. Олейниковою., але водночас, теоретичні та практично-прикладні питання визначення ролі органів виконавчої влади у взаємодії з правоохоронними органами у протидії марнотратному витрачання

паливно-енергетичних ресурсів в Україні досліджено недостатньо, тому існує об'єктивна потреба наукового пошуку у цьому напрямку.

Постановка завдання. В даній публікації пропонується на основі узагальнення теоретичних досліджень та положень чинного законодавства України дослідити сутність взаємодії органів виконавчої влади з правоохоронними органами у протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів в Україні та визначення проблемних питань у зазначеній сфері.

Виклад основного матеріалу. Слід зазначити, що у відповідності до Концепції Комплексної програми профілактики правопорушень на 2006-2008 рр., затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.03.2006 р. № 116-р. [2], Програма мала стати засобом реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень, що є одним з пріоритетних напрямів діяльності правоохоронних органів, центральних і місцевих органів виконавчої влади та громадськості, з урахуванням можливостей регіонів, рівня їх економічного, соціального, історичного та культурного розвитку, і при цьому відповідальна роль у взаємодії органів виконавчої влади з правоохоронними органами у протидії марнотратному використанню паливно-енергетичних ресурсів в Україні надається Кабінету Міністрів України який є вищим органом у системі органів виконавчої влади (ст. 113 Конституції України). Компетенція Кабінету Міністрів України визначена у ст. 116 Конституції України [3] та Законі "Про Кабінет Міністрів України" [4]. Ст. 16 Конституції передбачає, що КМУ, в числі іншого, забезпечує проведення політики у сферах охорони природи, екологічної безпеки і природокористування (п. 3).

Компетенція місцевих державних адміністрацій визначена ст.119 Конституції України та Законом України "Про місцеві державні адміністрації" [5]. Рада міністрів Автономної Республіки Крим у межах своїх повноважень спрямовує та контролює діяльність районних державних адміністрацій (ч. 2 ст. 46). Відповідно до Закону "Про місцеві державні адміністрації" адміністрації в межах, визначених Конституцією і законами України:

- 1) здійснюють на відповідних територіях державний контроль за:
  - збереженням і раціональним використанням державного майна (п. 1 ст. 16);
  - використанням та охороною природних ресурсів (п. 3 ст. 16);
  - збереженням житлового фонду (п. 4 ст. 16);
- 2) здійснюють заходи щодо організації правового інформування і виховання населення (п. 4 ст. 26);
- 3) мають право звернутися до власника підприємства, установи, організації чи уповноваженої ним особи з вмотивованим поданням про притягнення до відповідальності їх керівників у разі порушення ними законів (ч. 4 ст. 36).

До таких державних органів належать, насамперед, обласні, Київська і Севастопольська міські, районні в областях, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації. Конституція України визначає ці органи виконавчої влади як місцеві державні адміністрації (ст. 118). Вони покликані захищати права і законні інтереси громадян і держави, забезпечувати комплексний соціально-економічний розвиток підпорядкованих їм територій (областей, районів, міст Києва і Севастополя та їх районів) і реалізацію державної політики у визначених законодавством сферах управління [6].

Нарешті, особливості здійснення виконавчої влади у містах Києві та Севастополі визначаються, відповідно до ст.118 Конституції України, окремими законами України (зокрема, Законом "Про столицю України – місто-герой Київ" від 15.01.1999 р.) [7].

Ми вважаємо, що виходячи з аналізу діяльності органів виконавчої влади на них повинно покладатися такі завдання у сфері протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів:

- формування державної політики у зазначеній сфері та контролю за її реалізацією;
- забезпечення взаємодії з територіальними органами Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України;
- створення умов для якісної роботи вказаних органів, надання сприяння у виконанні ними повноважень в межах своєї компетенції;
- координація інформаційної та пропагандистської роботи з ДАЕЕУ;
- надання інформації територіальним органам ДАЕЕУ про виявлені адміністративні порушення у сфері використання паливно-енергетичних ресурсів;
- визначення порядку обміну інформацією тощо.

Разом з тим, для оптимального виконання цих завдань необхідна координація діяльності органів виконавчої влади на кількох рівнях:

- взаємодія спеціалізованих державних структур, на які законодавством безпосередньо покладено функції протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів, з правоохоронними органами;

- співпраця спеціалізованих державних структур, на які законодавством безпосередньо покладено функції протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів, з іншими виконавчими органами державної влади;
- взаємодія інших виконавчих органів державної влади між собою.

Існує низка прикладів нормативно-правових актів, які забезпечують координацію та взаємодію діяльності різних органів виконавчої влади. Зокрема, це "Порядок спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади через відповідних міністрів", затверджений Постановою КМУ від 13.06.2000 р. № 965 [8], що діяв до березня 2011 р.

Дещо подібним до цього документу є спільна Інструкція "Про взаємодію правоохоронних та інших державних органів України у боротьбі із злочинністю" Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Державного митного комітету України, Національної гвардії України, Міністерства оборони України, Міністерства юстиції України [9].

Подібний характер має і спільний Наказ Головного контрольно-ревізійного управління, МВС України, СБ України та Генеральної прокуратури України "Про затвердження Порядку взаємодії органів державної контрольно-ревізійної служби, органів прокуратури, внутрішніх справ, Служби безпеки України" від 19.10.2006 р. № 346/1025/685/53 [10].

Згадані вище нормативно-правові акти мають значний недолік. Вони пов'язані із "замкненістю" й співпрацею лише із структурами спорідненого характеру (наприклад, СБУ співпрацює з МВС, а Міністерство економічного розвитку і торгівлі з Міністерством фінансів). Виходячи з аналізу цих двох документів можна зробити висновок, що взаємодія "цивільних" структур органів виконавчої влади з правоохоронними відбувається на загальних засадах, тобто на підставі нормативних документів, що стосуються самого правоохоронного відомства (зокрема, Закону України "Про міліцію" [11]), за відсутності спеціальних нормативно-правових актів, які упорядковують спільну роботу органів виконавчої влади та правоохоронних органів України. В той же час не можна не погодитися з О. Андреевою, що в профілактичній діяльності "бажаного результату можна досягти лише за умови, що в ній беруть участь всі суспільні інституції, всі ланки державного механізму" [12, с.10]. Тому вказана дослідниця виділяла низку форм взаємодії правоохоронних органів з іншими органами, місцевими органами виконавчої влади та самоврядування:

- обмін інформацією;
- спільний аналіз стану порушення прав і прогнозування тенденцій її розвитку;
- спільна розробка і реалізація регіональних програм профілактики правопорушень;
- координація профілактичної діяльності;
- узгодження планів спільних дій за надзвичайних обставин;
- створення об'єднаних штабів [12, с. 16].

Серед суб'єктів профілактики правопорушень особливе місце належить саме органам внутрішніх справ, які не тільки самі здійснюють спеціальні профілактичні заходи, а й забезпечують проведення таких заходів іншими державними органами та громадськими формуваннями, створюють для їх діяльності найбільш сприятливі умови та використовують їх можливості, залучають громадян до участі в охороні правопорядку та боротьби з правопорушеннями. Саме в сфері профілактики правопорушень якнайповніше розкриваються соціальні функції органів внутрішніх справ [12, с. 3].

Як ми вже зазначали у попередньому параграфі, на МВС України за підслідністю покладено розкриття злочинів, передбачених статтею 188-1 Кримінального кодексу України "Викрадення електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання" [13], який є спорідненим із проступком, передбаченим ст. 98 КУпАП. В цілому ж, Міністерство внутрішніх справ (зокрема, Департамент Державної служби боротьби з економічною злочинністю МВС України) розслідує значну кількість кримінальних справ, де об'єктом посягання виступають економічні відносини у паливно-енергетичному комплексі. Зауважимо, що кількість таких злочинів постійно зменшується: 2005 р. – 4126 [14], 2006 р. – 3331 [15], 2007 р. – 2942 [16], 2008 р. – 1887 [17], 2009 р. – 1635 [18], 2010 р. – 1511 [18], 1 півріччя 2011 р. – 867 [19], що свідчить про успіхи органів внутрішніх справ з протидії подібним злочинам та правопорушенням в економіці нашої країни й значний набутий досвід у цій сфері. Однак, далеко не всі з них мають відношення до марнотратного витрачання паливно-енергетичних ресурсів. За даними МВС України, на об'єктах паливно-енергетичного комплексу найбільш поширеними порушеннями є: привласнення та розтрата майна підприємств матеріально відповідальними та службовими особами; нецільове використання грошових коштів, виділених на створення нових робочих місць для звільнених працівників вугільної галузі; укладення збиткових угод на закупівлю обладнання за завищеними цінами та реалізацію продукції нижче її собівартості; завищення об'ємів виконаних робіт під час реконструкції та будівництва; зловживання керівників підприємств галузі при проведенні вексельних операцій; зловживання в енергопостачальних компаніях та їхніх структурних підрозділах, пов'язані з розрахунками за електроенергію [20].

Тому доцільно було б більш детально зупинитися на можливих напрямках взаємодії саме органів міліції з виконавчими органами. Серед функцій, які виконує міліція, слід назвати профілактичну (поряд з

адміністративною, оперативно-розшуковою, кримінально-процесуальною, виконавчою та охоронною) (ст. 7 Закону України "Про міліцію"). Згідно із ст. 3 даного закону міліція інформує органи влади і управління, трудові колективи, громадські організації, населення і засоби масової інформації про свою діяльність, стан громадського порядку та заходи щодо його зміцнення. У відповідності до ч. 2 ст. 6 міліція має право для виконання покладених на неї завдань залучати громадян за їх згодою до співробітництва у порядку, встановленому законами, що регулюють профілактичну та оперативно-розшукову діяльність. "В свою чергу, державні органи, громадські об'єднання, службові особи, трудові колективи, громадяни зобов'язані сприяти міліції в ... боротьбі із злочинністю" (ч. 1 ст. 6) [11].

Візьмемо і іншу ситуацію, коли органи внутрішніх справ мають надавати допомогу іншим правоохоронним органам або органам виконавчої влади.

Хоча автор особисто не стикався з практикою залучення співробітників міліції для охорони громадського порядку під час здійснення, наприклад, працівниками Державної інспекції з енергозбереження, заходів з протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів, проте виходячи з практики взаємодії між міліцією та зазначеними працівниками, такі випадки можуть мати місце.

Разом з тим, однією з проблем залучення представників МВС України до вирішення вказаних завдань є відсутність відповідної нормативно-правової бази, подібної до тої, якою користуються органи державної виконавчої служби Міністерства юстиції України. З метою забезпечення залучення державними виконавцями працівників органів внутрішніх справ для охорони громадського порядку при проведенні примусового виконання рішень державних органів спільним наказом МВС та Міністерства юстиції України від 25.06.2002 р. № 607/56/5 було затверджено Інструкцію про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб), якою передбачено підстави та випадки залучення державними виконавцями працівників органів внутрішніх справ. Прийняття подібного нормативно-правового акту полегшило б вирішення завдання протидії марнотратного витрачання паливно-енергетичних ресурсів [21].

Особливого значення така взаємодія набуває у зв'язку з оптимізацією системи центральних органів виконавчої влади, усуненням дублювання їх повноважень, забезпеченням скорочення чисельності управлінського апарату та витрат на його утримання, підвищенням ефективності державного управління, що відбувається у відповідності до Указу Президента України "Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади" від 09.12.2010 р. № 1085/2010 [22].

Зокрема, питаннями раціонального використання паливно-енергетичних ресурсів тією чи іншою мірою опікуються такі спеціалізовані вищі державні установи як Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Міністерство інфраструктури України та Міністерство екології та природних ресурсів України.

Відповідно до Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2010 рік на дані структури (з урахуванням змін, внесених згаданим вище Указом Президента України від 09.12.2010 р.) покладаються певні завдання, пов'язані із забезпеченням раціонального використання паливно-енергетичних ресурсів. Наприклад, Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України відповідає за технічне переоснащення житлово-комунального господарства, скорочення питомих показників використання енергетичних і матеріальних ресурсів, необхідних для виробництва (надання) житлово-комунальних послуг, державна підтримка заходів з енергозбереження у житлових будинках [23].

Крім того, чинне законодавство передбачає можливості для співпраці згаданих міністерств. Зокрема, у відповідності до діючих положень про діяльність Міністерства енергетики та вугільної промисловості [24], [25], інфраструктури [26], екології та природних ресурсів України [27], будівництва та житлово-комунального господарства України [28], а також внутрішніх справ [29] зазначені структури під час виконання покладених на них функцій взаємодіють з іншими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, відповідними органами інших держав та міжнародними організаціями, у разі потреби видають разом з іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади спільні акти.

Окремо слід звернути увагу на той факт, що за додержанням і правильним застосуванням законів Кабінетом Міністрів України, міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, органами державного і господарського управління та контролю, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими Радами, їх виконавчими органами, підприємствами, установами і організаціями, незалежно від форм власності, підпорядкованості та приналежності, посадовими особами та громадянами здійснюється прокурорський нагляд Генеральним прокурором України і підпорядкованими йому прокурорами.

Ст. 10 Закону України "Про прокуратуру" від 05.11.1991 р. № 1789-ХІІ передбачає, що Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори координують діяльність по боротьбі із злочинністю. У цілях забезпечення координаційної діяльності прокурор скликає наради, організує робочі групи, витребує статистичну та іншу необхідну інформацію тощо [30]. До того ж, у складі органів прокуратури діють спеціалізовані прокуратури, на які покладено завдання із нагляду за додержанням законів у сфері додержання

законів про охорону природних ресурсів і навколишнього середовища. Перед природоохоронними прокуратурами стоїть вельми відповідальне в сучасній обстановці завдання – рішуче реагувати на факти безгосподарного ставлення до природних багатств [31, с. 178]. Наприклад, це Львівська міжрайонна природоохоронна прокуратура, Київська природоохоронна прокуратура.

Таким чином, на даний час наявні певні організаційні передумови щодо забезпечення взаємодії органів виконавчої влади з правоохоронними органами України. Разом з тим, ми вважаємо доцільним запровадження практики створення міжвідомчих робочих груп з метою протидії марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів й пропонуємо унормувати їх шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України Правил взаємодії вищих органів державної влади України у сфері запобігання марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів в Україні (Додаток Е).

З потребою у прийнятті нормативно-правового акту, що регламентував би взаємодію вищих органів державної влади України у сфері запобігання марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів в Україні згідні 83% опитаних співробітників Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України (Додаток В).

Досвід найближчих країн-сусідів свідчить про можливість співпраці в цьому напрямку. Зокрема, у відповідності до Директиви Президента Республіки Білорусь "Економія та ощадливість – головні фактори економічної безпеки держави" від 14.06.2007 р. № 3 [32] було визначено необхідним залучення місцевими виконавчими органами працівників міліції до проведення профілактичних заходів щодо запобігання псуванню майна паливно-енергетичної сфери в житлових будинках, на вулицях і в інших суспільних місцях (п. 6.3). Спільно з ними працівники організацій житлово-комунального господарства, органів виконавчої влади зобов'язані проводити роз'яснювальну роботу серед населення з питань раціонального використання паливно-енергетичних і матеріальних ресурсів (п. 6.5). Крім того, на білоруську Прокуратуру, Міністерство внутрішніх справ, Комітет державної безпеки, Державний комітет з майна, Державний комітет із стандартизації цією директивою покладені завдання з:

- посилення контролю за дотриманням державними органами, посадовцями і іншими працівниками організацій режиму економії і ощадливості, раціонального використання палива, енергії, сировини, матеріалів і устаткування;
- своєчасного і рішучого припинення фактів безгосподарності, порушення дисципліни, незаконного і необгрунтованого витрачання матеріальних і грошових коштів (п. 7.2.2).
- За цією Директивою було задіяно і уряд Білорусі – Раду Міністрів, на яку покладено завдання:
- представлення президенту пропозицій щодо заходів відповідальності керівників державних органів і інших державних організацій за недотримання встановлених показників по економії ресурсів;
- посилення відповідальності організацій житлово-комунального господарства за нераціональне використання тепла, електроенергії, природного газу і води, в установленому порядку внесення пропозицій про посилення заходів відповідальності організацій і посадовців за порушення законодавства по раціональному використанню ресурсів (п. 8).

Таким чином, проблемними питаннями для забезпечення ефективної взаємодії органів виконавчої влади з правоохоронними органами щодо протидії марнотратному використанню паливно-енергетичних ресурсів в Україні є:

- відсутність нормативно-правової бази щодо взаємодії органів внутрішніх справ, прокуратури, місцевих державних адміністрацій тощо у сфері використання паливно-енергетичних ресурсів;
- завантаженість згаданих вище правоохоронних органів боротьбою з економічною злочинністю у паливно-енергетичному комплексі, що не дозволяє їм відповідним чином налагодити роботу з метою недопущення марнотратного витрачання паливно-енергетичних ресурсів;
- низький рівень відповідальності за порушення у сфері використання паливно-енергетичних ресурсів у зв'язку з цим спостерігається певною мірою зневажливе відношення до необхідності дотримання законності.

Основними напрямками взаємодії органів виконавчої влади з правоохоронними органами у протидії марнотратному використанню паливно-енергетичних ресурсів в Україні, на нашу думку, мають бути:

- спільний аналіз вчинених правопорушень і тенденцій їх розвитку;
- координація профілактичної діяльності, узгодження спільних заходів;
- обмін інформацією з метою виявлення, припинення, розкриття та розслідування правопорушень;
- удосконалення правової бази щодо протидії порушенням у сфері використання паливно-енергетичних ресурсів.

Висновок. З урахуванням викладеного, з метою забезпечення взаємодії органів виконавчої влади з правоохоронними органами у протидії марнотратному використанню паливно-енергетичних ресурсів в Україні необхідним є:

- утворення спільної робочої групи на базі Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України, до якої мають увійти представники останнього, Державної інспекції з енергозбереження, Міністерств внутрішніх справ, енергетики та вугільної промисловості, інфраструктури, екології та природних ресурсів, регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України;
- прийняття Кабінетом Міністрів України Правил взаємодії вищих органів державної влади України у сфері запобігання марнотратному витрачання паливно-енергетичних ресурсів в Україні, що надало б можливість регламентації спільної діяльності й взаємодії у сфері протидії марнотратному використанню паливно-енергетичних ресурсів.

Література

1. Про схвалення Державної програми розвитку промисловості на 2003-2011 рр. Постанова Кабінету Міністрів України від 28.07.2003 р. № 1174 // *Офіційний вісник України* від 15.08.2003. – 2003 р. – № 31. – Стор. 78. – Ст. 1628.
2. Концепція Комплексної програми профілактики правопорушень на 2006-2008 рр. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.03.2006 р. № 116-р. // *Офіційний вісник України* від 22.03.2006. – 2006 р. – № 10. – Стор. 294. – Ст. 636.
3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // *Відомості Верховної Ради України*. – 1996. – № 30. – ст. 141.
4. Про Кабінет Міністрів України. Закон України від 16.05.2008 № 279-VI // *Офіційний вісник України* від 30.05.2008. – 2008 р. – № 36. -Стор. 9. – Ст. 1196.
5. Про місцеві державні адміністрації. Закон України від 09.04.1999 р. № 586-XIV // *Відомості Верховної Ради України*, 1999. – № 20-21. – Ст.190.
6. Колпаков В.К. Адміністративне право України: Підручник / Колпаков В.К. : [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://arelyasia.org.ua/node/2406>.
7. Про столицю України – місто-герой Київ. Закон України від 15.01.1999 р. № 401-XIV // *Офіційний вісник України* від 12.02.1999. – 1999 р. – № 4. – Стор. 16.
8. Про затвердження Порядку спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади через відповідних міністрів. Постанова КМУ від 13.06.2000 р. № 965 // *Офіційний вісник України* від 30.06.2000. – 2000 р. – № 24. – Стор. 181. – Ст. 1017.
9. Про взаємодію правоохоронних та інших державних органів України у боротьбі із злочинністю. Інструкція МВСУ, СБУ, Держкомкордон, Держмитком, Нацгвардія, МОУ, Мінюст від 10.08.1994 № 4348/138/151/11-2-2870/172/148-407/2-90-442. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 21.09.1994 р. за № 225/435. [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0225-94>.
10. Про затвердження Порядку взаємодії органів державної контрольно-ревізійної служби, органів прокуратури, внутрішніх справ, Служби безпеки України. Наказ від 19.10.2006 р. № 346/1025/685/53. Зареєстрований в Міністерстві юстиції України 25.10.2006 р. за № 1166/13040. [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=z1166-06>.
11. Про міліцію. Закон України від 20.12.1990 р. № 565-XII // *Відомості Верховної Ради УРСР* від 22.01.1991. – 1991 р. – № 4. – Стор. 20. Із змінами та доповненнями.
12. Андреева О.Б. Діяльність органів внутрішніх справ по профілактиці правопорушень в сучасних умовах: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.07 / Андреева Ольга Борисівна. – Х., 1999. – 22 с.
13. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III // *Відомості Верховної Ради України*. – 2001. – № 25-26. – Ст.131.
14. Стан та структура злочинності в Україні (2005-2006 рр.) / МВС України. Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/48496>.
15. Стан та структура злочинності в Україні (2006-2007 рр.) / МВС України. Офіційний веб-сайт : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/53966>.
16. Стан та структура злочинності в Україні (2007-2008 рр.) / МВС України. Офіційний веб-сайт: [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/170319>.
17. Стан та структура злочинності в Україні (2008-2009 рр.) / МВС України. Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/233004>.
18. Стан та структура злочинності в Україні (2009-2010 рр.) / МВС України. Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/374130>.
19. Стан та структура злочинності в Україні (1 квартал 2011 рр.) / МВС України. Офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/519179>.
20. Про заходи МВС України щодо протидії злочинності у паливно-енергетичному комплексі держави. [Електронний ресурс]. Доступ з екрану. http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=27590631.

21. Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб). Наказ МВС та Міністерства юстиції України від 25.06.2002 р. № 607/56/5. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 27.06.2002 р. за № 541/6829 // *Офіційний вісник України* від 19.07.2002. – 2002 р. – № 27. – Стор. 143. – Ст. 1298.
22. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади. Указ Президента України від 09.12.2010 № 1085/2010 // *Офіційний вісник Президента України* від 09.12.2010. – 2010 р. – № 32. – Ст. 1026.
23. Про Державну програму економічного і соціального розвитку України на 2010 рік. Закон України від 20. 05.2010 № 2278-VI // *Відомості Верховної Ради України*, 2010. – № 33. – Ст.470.
24. Про затвердження Положення про Міністерство палива та енергетики України. Постанова Кабінету Міністрів України від 02.11.2006 р. № 1540 // *Офіційний вісник України* від 20.11.2006. – 2006 р. – № 45. – Стор. 27. – Ст. 2998.
25. Про Положення про Міністерство енергетики та вугільної промисловості України. Указ Президента України від 06.04.2011 р. № 382/2011 // *Урядовий кур'єр* від 19.04.2011. – № 71.
26. Про затвердження Положення про Міністерство транспорту та зв'язку України. Постанова Кабінету Міністрів України від 06.06.2006 р. № 789 // *Офіційний вісник України* від 21.06.2006. – 2006 р. – № 23. – Стор. 25. – Ст. 1716.
27. Про затвердження Положення про Міністерство охорони навколишнього природного середовища України. Постанова Кабінету Міністрів України від 02.11.2006 р. № 1524 // *Офіційний вісник України* від 15.11.2006. – 2006 р. – № 44. – Стор. 129. – Ст. 2949.
28. Про затвердження Положення про Міністерство з питань житлово-комунального господарства України. Постанова Кабінету Міністрів України від 12.05.2007 р. № 717 // *Офіційний вісник України* від 01.06.2007. – 2007 р. – № 37. – Стор. 115. – Ст. 1471.
29. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України. Указ Президента України від 06.04.2011 № 383/2011 // *Офіційний вісник України* від 26.04.2011. – 2011 р. – № 29. – Стор. 32. – Ст. 1222.
30. Про прокуратуру. Закон України від 05.11.1991 р. № 1789-XII // *Відомості Верховної Ради України*, 1991. – № 53. – Ст.793.
31. Організація судових та правоохоронних органів: навч. посібник / [І.Є. Марочкін, В.В. Афанасьєв, В.С. Бабкова та ін.]; за ред. І.Є. Марочкіна, Н.В. Сібільової, О.М. Толочка. – Харків: Право, 2000. – 272 с.
32. Экономия и бережливость – главные факторы экономической безопасности государства. Директива Президента Республики Беларусь от 14.06.2007 № 3. [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://www.president.gov.by/press46378.html>.